

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2023 č. j. MSK 133768/2022

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 28. 6. 2023 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 123 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) ve spojení s § 123 odst. 5 daňového řádu změněno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „KÚ MSK“) ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021, kterým bylo rozhodnuto o vrácení odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „MUFO“) tak, že text „Dle ustanovení § 116 odst. 3 daňového řádu se věc vrací správnímu orgánu I. stupně

k postupu dle ust. § 113 odst. 1 daňového řádu“ se nahrazuje textem „odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje“.

2. Žalobkyně uvedla, že žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 25. 4. 2023 uvedl, že původně o vrácení věci rozhodl především z důvodu nepřezkoumatelnosti daného rozhodnutí, neboť nebylo zřejmé, zda měla žalobkyně v daných řízeních, u nichž požadovala vrácení správního poplatku, postavení účastníka řízení, či nikoliv, a to s odkazem na respektování rozsudku Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 180/2017. Vzhledem k tomu, že krajský úřad nemohl rozhodnout o tom, zda je žalobkyně či není účastníkem v předmětných řízeních, vrátil rozhodnutím ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021 odvolání MUFO podle § 116 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný v odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí dále uvedl, že mu bylo rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 9. 8. 2022 uloženo, aby přezkoumal jím vydané rozhodnutí ze dne 20. 10. 2021. Žalobkyně dále citovala z uvedeného rozhodnutí Ministerstva financí bod 14 rozhodnutí. Má za to, že je zřejmé, že rozhodnutí krajského úřadu ze dne 20. 10. 2021 bylo úředním postupem, ač bylo nesprávně označeno jako rozhodnutí. Žalovaný přitom neuvedl, že nesprávné označení tohoto aktu nebrání nařízení přezkoumání tohoto aktu dle daňového řádu.
3. Žalobkyně tak namítla, že v konečném výsledku žalovaný napadeným rozhodnutím v rozporu s daňovým řádem a v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31, jehož právním názorem se má řídit MUFO, ukončil předmětné řízení, byť dle názoru krajského úřadu tento nemohl rozhodnout o tom, zda je účastníkem v předmětných řízeních.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Označil za irelevantní polemiku žalobkyně nad postupem podle § 116 odst. 3 daňového řádu, neboť toto ustanovení nemělo být vůbec použito. Vada tohoto postupu byla zhojena přezkumem učiněným Ministerstvem financí a žalovaný rozhodl na základě přezkumu tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Jelikož žalovaný neshledal vady rozhodnutí I. stupně, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí zjistil následující skutečnosti.
6. Dne 18. 7. 2017 požádala žalobkyně MUFO o vrácení poplatků za kopírování písemností, které ve své žádosti přesně specifikovala.
7. MUFO svým rozhodnutím ze dne 21. 8. 2017, sp. zn. MUFO_S 4147/2017 žádosti žalobkyně nevyhověl. Toto rozhodnutí bylo k žalobě žalobkyně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud mj. vytkl správnímu orgánu, že se nezabýval otázkou účastenství žalobkyně v jednotlivých řízeních, v rámci kterých jí byly vyměřeny poplatky, přičemž, pokud by jí byly vyměřeny za kopie listin, které jí měly být zaslány z titulu účastenství, byly by vyměřeny nezákonně.
8. MUFO následně rozhodl o nevyhovění vrácení části poplatků rozhodnutím ze dne 12. 8. 2019, sp. zn. MUFO_S 4147/2017, zn. MUFO 23468/2019.
9. Následně KÚ MSK rozhodl dne 6. 2. 2020, č. j. MSK 20518/2020 ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) o zrušení

rozhodnutí MUFO ze dne 12. 8. 2019, přičemž toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně potvrzeno rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 21. 5. 2020, č. j. MF-12557/2020/3903-3.

10. MUFO poté opětovně rozhodl ve věci žádosti žalobkyně o vrácení poplatků rozhodnutím ze dne 3. 8. 2021, sp. zn. MUFO_S 4147/2017, zn. MUFO 25060/2021 a nevyhověl žádosti o vrácení poplatků v celkové výši 155 Kč.
11. K odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021 tak, že podle § 116 odst. 3 daňového řádu vrátil věc MUFO k postupu podle § 113 odst. 1 daňového řádu.
12. K podnětu MUFO rozhodlo Ministerstvo financí dne 9. 8. 2022, č. j. MF-17659/2022/3903-3 podle § 121 odst. 1 daňového řádu o nařízení přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021; rozklad žalobkyně proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut rozhodnutím ministra financí ze dne 8. 12. 2022, č. j. MF-17659/2022/3903-12.
13. Žalovaný poté rozhodl v přezkumném řízení nyní napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 13. 3. 2024, ke kterému se žalobkyně nedostavila, svou neúčast omluvila a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti. Žalovaný u ústního jednání setrval na svém dosavadním stanovisku.
15. Krajský soud nepřehlédl, že žalobkyně v rámci omluvy z nařízeného jednání doplnila svou argumentaci tak, že připomněla závěry obsažené v rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 9. 8. 2022, č. j. MF-17659/2022/3903-3, a to zejm. v bodě 15 tohoto rozhodnutí, kdy Ministerstvo financí konstatovalo, že jestliže správce daně (MUFO - pozn. krajského soudu) nesouhlasil s rozsudkem krajského soudu, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí pro nezákonnost, mohl se bránit kasační stížností. Pokud tuto nepodal, nemůže se závazným právním názorem polemizovat a musí se jím řídit. V bodu 25 tohoto rozhodnutí následně ministerstvo uvedlo, jak má žalovaný postupovat v přezkumném řízení, tedy, že výsledkem přezkumného řízení by mělo být vydání rozhodnutí, kterým bude rozhodnutí KÚ MSK ze dne 20. 10. 2021 změněno, dojde-li žalovaný k tomu, že jsou podmínky pro změnu či zrušení rozhodnutí správce daně ze dne 3. 8. 2021, anebo k zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správce daně. Pokud krajský úřad dospěje k závěru, že rozhodnutí správce daně nemělo být vydáno, rozhodnutí zruší. Pokud krajský úřad neshledá důvody ke změně anebo ke zrušení přezkoumávaného rozhodnutí, tedy dojde-li v podstatě ke stejnému výsledku, který je obsahem přezkoumávaného rozhodnutí, přezkumné řízení zastaví.
16. V návaznosti na citované závěry Ministerstva financí žalobkyně namítla, že je zřejmé, že výsledkem rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2023 mělo být zastavení přezkumného řízení, kdy nedojde k zásahu do právní sféry žalobkyně. Žalovaný se v konečném důsledku neřídil závazným právním názorem v rozsudku krajského soudu č. j. 22 A 180/2017-31.
17. Krajský soud konstatuje, že doplněnou žalobní argumentaci posoudil jako rozvinutí v žalobě již vznesené argumentace, neboť podstatou žalobních námitek stále zůstává, že žalovaný

věcně ukončil předmětné (odvolací) řízení, ačkoli měl podle žalobkyně přezkumné řízení zastavit.

18. Na prvním místě musí krajský soud zdůraznit, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v prvé řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že : *„Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nabrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
19. Krajský soud tedy podrobil napadené rozhodnutí přezkumu výlučně v rozsahu žalobkyní uplatněných námitek; tyto námitky shledal nedůvodné.
20. Jestliže žalobkyně namítala, že v konečném výsledku žalovaný napadeným rozhodnutím v rozporu s daňovým řádem a v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31, jehož právním názorem se má řídit MUFO, ukončil předmětné řízení, byť dle názoru krajského úřadu tento nemohl rozhodnout o tom, zda je účastníkem v předmětných řízeních a dále, že měl žalovaný přezkumné řízení zastavit, míjí se těmito námitkami podle krajského soudu s rozhodovacími důvody napadeného rozhodnutí.
21. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro postup podle § 123 odst. 5 daňového řádu, neboť přezkoumávané rozhodnutí (rozhodnutí KÚ MSK ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021) bylo vydáno v rozporu se zákonem, přičemž shledal, že jsou podmínky pro změnu přezkoumávaného rozhodnutí, a to tak, že se v odvolacím řízení odvolání žalobkyně proti rozhodnutí MUFO ze dne 3. 8. 2021 zamítá a toto rozhodnutí se potvrzuje. Důvody, které vedly žalovaného k tomuto závěru, jsou přitom obsaženy na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný ve vztahu ke každému jednotlivému správnímu poplatku, který žalobkyně požadovala vrátit, uvedl svou vlastní argumentaci, proč jejímu požadavku nelze vyhovět. Proti této argumentaci ale žalobkyně v žalobě nikterak nebrojila.
22. Své námitky žalobkyně totiž omezila pouze na procesní povahu postupu žalovaného, kdy měla za to, že žalovaný „neměl ukončit řízení“, ale měl rozhodnout o zastavení přezkumného řízení, aniž by však tuto argumentaci blíže specifikovala.
23. Krajský soud je nucen konstatovat, že bylo na žalovaném, aby v rámci přezkumného řízení sám posoudil, zda jsou naplněny podmínky pro zrušení či změnu přezkoumávaného rozhodnutí, či zda je na místě přezkumné řízení zastavit. Žalobkyně svými námitkami neotevřela krajskému soudu prostor pro přezkum důvodů, které vedly žalovaného k výsledku, tedy ke změně přezkoumávaného rozhodnutí způsobem obsaženým v napadeném rozhodnutí.
24. Lze tedy k žalobním námitkám uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem. Pokud žalobkyně namítala, že správce daně se měl řídit rozsudkem podepsaného soudu č. j. 22 A 180/2017, lze této úvaze přisvědčit, nicméně tato námitka nenalézá své opodstatnění při přezkumu napadeného rozhodnutí. Krajský soud primárně nepřezkoumává rozhodnutí

správce daně, ale rozhodnutí žalovaného v přezkumném řízení a postup, který vydání tohoto rozhodnutí předcházelo.

25. Jestliže žalobkyně namítala, že se rozsudkem krajského soudu č. j. 22 A 180/2017 měl řídit také žalovaný, nelze této námitce přisvědčit. Tento rozsudek je totiž primárně závazný pro účastníky řízení, v daném případě pro MUFO jako správce daně. Jakkoli je výrok citovaného rozsudku ve smyslu § 54 odst. 6 s. ř. s. závazný také pro orgány veřejné moci, neznamená to, že v rámci přezkumného řízení nemůže k tomu příslušný správní orgán dojít při přezkumu následně vydaného rozhodnutí k odlišnému výsledku (k tomu srov. např. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 458).
26. Jelikož žalobkyně nebrojila proti konkrétním závěrům, které vedly žalovaného k vydání napadeného rozhodnutí, je nutné uzavřít, že optikou žalobních námitek krajský soud neshledal v rámci postupu správních orgánů žádné pochybení, jakož ani nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

27. Jelikož krajský soud neshledal vznesené žalobní námitky důvodnými, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. března 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu